

മാധ്യമം ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് ദിനപത്രത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി എന്താണ് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്? എന്തിന്റെ വക്താവാണ്? ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെക്കാലം ആ പത്രത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ പ്രവർത്തകനായി വർത്തിച്ച, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ നിലവിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പരമാവധി പ്രയത്നിച്ച ഒരാൾ എന്നനിലക്ക് എനിക്ക് തീർച്ചയായും ആശങ്കയുണ്ട്. ദിനപത്രത്തിനില്ലാത്ത ഒരുപാട് സ്വലിതങ്ങൾ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിന് ഒട്ടേറെ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ഈ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിനെ അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറയേണ്ടിവരും. ഞങ്ങൾ മൂന്നാലാളുകളാണ് ഒരു ബുധനാഴ്ച യോഗത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന് ആജീവനാന്ത, മൂന്നു വർഷവരികാരെ ചേർക്കാനും മറ്റു നിലക്കുള്ള സാമ്പത്തികാടിത്തറകൾ ശരിപ്പെടുത്താനും വേണ്ടി വിദേശത്തു പോയതും ഞാൻ തന്നെ. പക്ഷേ, ഈയാവശ്യത്തിന് ദുബായിലെത്തിയ എനിക്ക് വളരെ മോശമായ അനുഭവങ്ങളാണുണ്ടായത്. ദുബൈ ജമാഅത്ത് ഘടകം എന്റെ സന്ദർശനത്തോട് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹകരിക്കുകയോ എന്റെ സാന്നിധ്യം ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്താണിതിന് കാരണമെന്നറിയില്ല. ഞാനും അവരും തമ്മിലൊരു പ്രശ്നവുമുള്ളതായി എന്റെ അറിവിലില്ല. ഇവിടെ നിന്ന് ജമാഅത്ത് നേതൃത്വം അറിയിച്ചിട്ടും ഇതാണ് സ്ഥിതിയെന്ന് ഓർക്കുക. എന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ അവരാരും എയർപോർട്ടിൽ വന്നില്ല. ഞാനൊരു നിമിഷം അമ്പരന്നുപോയി. ഒ അബ്ദുല്ല എന്ന പ്ലക്കാർഡ് പിടിച്ച് ഒരു ഫിലിപ്പൈൻസ് പെൺകുട്ടി എയർപോർട്ടിൽ നിൽക്കുന്നു. ഞാനാ കുട്ടിയുടെ കൂടെയാണ് ഫ്ളാറ്റിലേക്ക് പോയത്. ഞാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, എനിക്ക് വിഷമമില്ലാതിരിക്കാൻ വ്യവസായ പ്രമുഖനായ പി വി അബ്ദുൽ വഹാബാണ് ഈ പെൺകുട്ടിയെ ഏർപ്പാട് ചെയ്തത്. അങ്ങനെയൊരു സഹകരണം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനന് ദുബായിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവരേണ്ടി വരുമായിരുന്നു. ഞാനിത് പറഞ്ഞു പോരുന്നതിനൊരു കാരണമുണ്ട്. ഈ ഒക്ടോബർ അവസാന ലക്കത്തിലെ മാധ്യമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ ഒരു ലേഖനത്തിൽ 'മണിച്ചന്ദ്രാരും അബ്ദുൽ വഹാബുമായും' എന്ന വൃത്തികെട്ട ഒരു പ്രയോഗം ഒന്നിലധികം തവണ ആവർത്തിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. മണിച്ചന്ദ്ര വ്യാജമദ്യക്കേസിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ജയിലിൽ കഴിയുന്നു. പി വി അബ്ദുൽ വഹാബ് രാജ്യസഭാ എം പിയാണ്. ലീഗിന്റെ സമുന്നത നേതാവാണ്. ഇതിനൊക്കെ പുറമേ, മാധ്യമവുമായി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ബന്ധം മറന്നു കൊണ്ടാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലൂടെ കടന്നു വരുന്നത്.

മാധ്യമ പത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പി വി അബ്ദുൽ വഹാബ് ആരാണ് എന്നത് അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർക്കറിയാം. ഞാൻ ദുബായിൽ ചെന്നപ്പോൾ എല്ലാ നിലയിലും അദ്ദേഹം എന്നെ സഹായിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യമവുമായുള്ള അങ്ങേയറ്റത്തെ താല്പര്യം കൊണ്ടാണ്. പിന്നീട് വഹാബ് സാഹിബിന്റെ കാറിൽ കയറിയാണ് ഞാൻ യാത്ര തുടർന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഫ്ളാറ്റ് തരാം, ഒരു വണ്ടിയും ഏർപ്പാടാക്കാം എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ തമാശയായിപ്പറഞ്ഞത് 'ഏയ് ഞങ്ങൾക്കിതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഞങ്ങൾക്കിവിടെയൊരു പ്രസ്ഥാനമുണ്ട്. മുതലാളിമാരുടെ കൂടെ നടക്കാനല്ല പ്രസ്ഥാനം ഞങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചത്. അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ വിട്ടു നിൽക്കുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ നയം'

എന്നൊക്കെയായിരുന്നു. പിന്നീട് പലഘട്ടങ്ങളിലും കടലാസ് വാങ്ങാൻ കാശില്ലാതെ ഉരുണ്ട ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുമ്പോൾ അന്നത്തെ ജനറൽ മാനേജർ ശംസുദ്ദീൻ സാഹിബ് (ഇദ്ദേഹമിപ്പോൾ മലപ്പുറം യൂണിവേഴ്സിറ്റി മാനേജറാണ്) എന്നെ സമീപിച്ചു പറയുക: “അബ്ദുല്ല, താങ്കളാണ് വഹാബ് സാഹിബിനെ വിളിക്കുമോ? പത്തു പൈസയില്ല.” ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കും, കടം തരും, അഞ്ച് ലക്ഷം, പത്ത് ലക്ഷം.... ഇങ്ങനെ പലതവണ. അല്ലെങ്കിൽ ‘ഒരു സപ്ലൈമെന്റ് ഇറക്കുന്നുണ്ട്, അതിലേക്ക് കാശ് വേണം. ഞങ്ങൾക്ക് പരസ്യം കിട്ടണം’ എന്നൊക്കെ പറയും. ഞാനല്ലെങ്കിൽ ഓഫീസിൽ അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധമുള്ള വേറെ ചിലരുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴുമുണ്ടായി. ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ഒരു സംഭവം ഞാനോർക്കുന്നത് കണ്ണൂരിൽ യൂണിറ്റ് തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പരിപാടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി ഒരു വ്യവസായ പ്രമുഖൻ മറ്റൊരാളെ ഏർപ്പാട് ചെയ്തു; അദ്ദേഹത്തിന് വരാൻ പറിയില്ല. പെട്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു വഹാബ് സാഹിബ് സാറിനോട് പറഞ്ഞു : ‘താങ്കൾ വരണം. താങ്കൾ വന്നേ പറൂ’. അദ്ദേഹം നിലമ്പൂരിൽ നിന്ന് വണ്ടിയെടുത്ത് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു എന്നെയും കൂട്ടി നേരെ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോയി. ഇത്രയൊക്കെ ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്ത് പല തവണ പരസ്യത്തിലൂടെയും കടങ്ങൾ നൽകിയും സഹായിച്ച ഒരാളെപ്പറ്റി നന്ദി പൂർവകമായി ഒരു വാക്കും എഴുതണ്ട. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ മണിച്ചനോട് ചേർത്തു ഒരു സ്ഥലത്തല്ല, ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ‘മണിച്ചനും അബ്ദുൽ വഹാബുമാരും’ എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറയുമ്പോൾ എത്രകൂറമാണത്. ഒരാളെ നമ്മൾ കുളിപ്പിച്ച് കിടത്തി, മുസ്ലിംലീഗിന്റെ ഒരു നേതാവിനെ. മാധ്യമത്തിന് കഴിയാവുന്ന രീതിയിൽ. അതിനെപ്പറ്റി ഞാനിവിടെ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊന്നും അല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ നമ്മൾ അതുപോലെ തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്നാണോ പറയുന്നത്? ഇത് ഞാൻ പറയുന്നത് എന്റെ പത്രം എന്ന നിലയിലാണ്; എന്നെ അതിൽ നിന്ന് അടർത്തിമാററിയാലും. എന്റെ പതിനാല് കൊല്ലത്തെ അധ്വാനം അതിനകത്ത് തീർച്ചയായും അലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്.